

התחלה טובה

פיוטה אית של הנסיכים. אבל מאידך ניסא רואים הם בעליל, כי המוני פמונים אינם מסכימים לכך. ומורשים אל מחנה המוציאליסטים. וכלכם רוצים הם שתתקבל כבר איוו משרה שהוא, אך ורק דפרינצים הוא שאוסר להביע את הדבר בפרהסיא. ונוסף על זה הרי יש כאן מקוח נפש פמש: הפעודה הזאת מקפחת לשנים או אולי לעולם ועד כל סנטימנט סונריכטימי בלב ההמון.

והפועלים עומדים עתה לפני המערכה הקשה ביותר של המלחמה. ואולם הנצחון שהושג כבר — כבוש הקא וכבוש גדול. הריסר וחצי מליון החתימות והו פלום פוסרי עצום לבי, עד כי יש בו כדי להכריע את הכף לעימת המפלגה של הריפובליקה בהבחר הינדנבורג.

יש לה להיסמוריה קפריסות משלה: הנצחון הגדול של הריפובליקה מהנשם דוקא בעת שלמוני של הינדנבורג.

יש סאין אוהרה, כי הם לא יצייתו להחלטות המסכנות, אם ההחלטות תהיינה כונד החוק, על כן משתדלות מפלגות הסרכו למצוא הצעת חוק שיש בה משום פשרה, אשר תניח לפחות כל שהוא את דעת ההמונים ככל יתהו אחרי המחנה המוציאליסטי. אך לשם זה יש צורך גם בספלנה העממית, שהיא סור נרכיסטית למחצה, שאף היא מסכימה לקבל איזה סין חוק שיעשוק את הנסיכים לשעבר ככ האפשר במרה פועטת. ותכן, איפוא, שהצעות הפשרה יהסוצו והרימוקרטים והסרכו יהיו סוכרחים להשתתף במשאל העם. ואין הדין דורש כלל שכל 20 המיליון יצביעו בעד החוק, די גם אם רוב המשתתפים יצביעו בעדו, אם רק ישחתסו 20 מיליון נפש בהצבעה כולה.

ואולם קשה שבעתים סצבו של היסין, עפיי הפרינצים צריך הוא ללחום עד חרטה כנגד כל נסיון לקפח אפילו

הריסר מיליון וחצי סאורתי נים-ניה באו על החתום כמשך מן ה 4 עד ה 17 למרס ועיי כך הביעו את רצונם שהמשלה חכנים לרייכסטאג. הצעת חוק על חרמת רכושם של הנסיכים לשעבר ללא סחן פיצויים. 4 מיליון חתימות דין על פי דין להכריח את המשלה להכניס את הצעת החוק; חתמו איפוא, פי שלושה מן המנין הדרוש.

2 מיליון וחצי יותר סכנין הקו- כות שקבלו המוציאליסטים והקומוניסטים גם יחד בשעת הבחירות האחרונות. ודוקא בשעה שכל המפלגות סכבר הם, ה. והקומוניסטים קראו באופן רשמי להתאפקות ולמניעה סכוא על החתום, וכל החתום סוכרת היה ללכת בעצמו אל הלשכה המיוחדת לכך ולבלות שם שעות אחדות, ופי שחתם הרי קפח את עצמו בעיני השליטים וביחוד בעירוח. כי היה סוחוק בין האלמנטים הבלתי רצויים.

בברלין נוסא רב ערך הנצחון עוד יותר. כאן חתמו בערך מיליון וגי רבעי המיליון. והו כמעט ב 200 אלף קולות יותר סאשר מספר המצביעים, שזכו בהם בשעת הבחירות האחרונות הם, ה. הקומוניסטים, הרימוקרטים והסרכו גם יחד.

ברור, איפוא, שהמונים רבים אשר עד הבחירות האחרונות נתנו את קולו-היהם בעד המפלגות הסונריכטיסית נצעדו עתה אל הפועלים.

אך אין זה עוד הנצחון המוחלט. עתה תיבת המשלה רק להציע את החוק הזה לפני הרייכסטאג, ואם הרייכ-סטאג ירחנו, יכוא משאל העם. מאליו יוכן שהרייכסטאג כפי שהוא עתה לא יקבל בשום אופן את החוק בצורה, שההמונים שבאו על החתום רוצים בה ודורשים אותה, ואם יכזים הרייכסטאג שנוי, אפילו כל שהוא, בהצעת החוק — והיה אז משאל העם דבר שבחכרת. לכתחילה היו כמעט כל המנהיגים הסיציאליסטיים בטהים, שבנוא משאל העם לא יצליחו הם לעשות 20 מיליון נפש — שהוא המנין הדרוש, והסעשה נעשה בעיקר, כדי להכריח את המפלגות הסרכויות להצביע בעד חוק המקפח עד כמה שאפשר את הנסיכים ושנית, כדי לצל את דרישהם הסחוצפת של הנסיכים לשעבר לשם תעמולה נמרצת כנגד הסונריכטיסטים, והנה הביאה הפעולה הראשונה תוצאות בלתי משוערות. ונת-עוררה האמונה שיתכן סאד-כאר לרכוש 20 מיליון קולות (50 אחוזים סבעדי זכות הבחירה) לטיבת החוק. הרי ההצבעה חתיה חשאה וספרט כספרים לא יחששו אנשים כהצביעים כנגד הנסיכים, קודם השב כל אחר בלבנו: גם סבלעדי יוכשו את מספר הקולות הדרוש, עתה ידע כל אחר, כי בהעדרו הוא ססכן את הפעולה, ויש יסוד לחשוב כי מספר המשתתפים בהצבעה יגדל.

מסכנות הסרכו הועמדו לפני נסיון קשה סאד, בלכס אין להם החשק להראות בעליל, כי אפשר לקבוע חוק על חרמת רכוש פרטי. הסרכו הקתולי סצהיר באופן חניני כי זה סכנגד ליסור דוח האסיגה הקתולית, אך ההמינים שדרס איסטים אוניהם משמוע ניבים נאויים אלה ודורשים כמפניע סאת הספ-לנית לתמיך בחוק הזה, ובחתימותיהם